

Pau Llonch: «Assumim el risc de tornar a rapejar els versos que s'han portat a judici»

El raper i activista ens parla de com s'ha gestat la iniciativa de gravar una cançó i un videoclip en protesta per la regressió en matèria de llibertat d'expressió que viu l'Estat espanyol

Pau Llonch | Xavier Mercadé

Fa poques hores que ha sortit el videoclip de la cançó "Los borbones son unos ladrones" i ja acumula milers de reproduccions a Youtube. La iniciativa de construir aquest gran rap per defensar la llibertat d'expressió, donar suport als rapers condemnats a penes presó i lluitar contra la repressió generalitzada que es viu dins el món de la cultura va començar amb un simple tuit (<https://twitter.com/paullonch/status/965953611850305537>) del raper i activista Pau Llonch (**At Versaris**). Parlem amb qui coordinat aquesta resposta col·lectiva del món del rap, a la qual també s'han sumat moltes cares conegudes de la música.

Quan vas escriure aquell tuit/convocatòria t'esperaves aquest desenllaç?

Veient la resposta massiva que va tenir, veient que tanta gent s'hi adheria d'entrada era d'esperar que la cosa arribaria a bon port. El món de la cultura comunitària, i en especial el del rap, té uns vincles molt forts i amb aquest projecte hem pogut demostrar que els llaços entre companys de les dues bandes són també forts. Hem evidenciat que quan volem ens podem posar d'acord per lluitar contra els adversaris de la llibertat d'expressió.

La idea inicial de cantar a l'uníson la cançó de Valtonyc s'ha reconvertit, per què?

Aquesta proposta va saltar perquè hi ha més bandes represaliades, ha acabat sent això, no ho podíem centrar només en Valtonyc quan hi ha més rapers a tot l'estat amb condemnes similars. Al final ha quedat més coral, un sol tema amb l'estrofa escrita col·lectivament per les diferents bandes i amb versos de totes les cançons que s'han portat a judici. La idea inicial, que era assumir el risc de tornar a rapejar alguns dels versos, l'hem portat a la pràctica i això és el que compta.

Quina importància "artística" li dones al que heu fet possible amb aquesta cançó? Hi ha alguna col·laboració que cregueu que és especialment històrica?

El primer que s'ha de recalcar és que nosaltres no havíem fet mai una cosa així i que crec que és la primera vegada que passa a Catalunya. Aquest és el fet més insòlit del que ha passat, que hem aconseguit fer molt equip, no ha estat una cosa gens personalista, hi ha hagut molta gent treballant en la mateixa direcció. En aquest sentit, totes les col·laboracions fan il·lusió per igual, cal destacar que hi ha molta gent que ha volgut col·laborar i que s'ha quedat fora de la cançó per qüestions tècniques, per això després i hem sumat gent de fora del món del rap, perquè també volien donar la cara.

Vídeo: <http://www.youtube.com/watch?v=ySqxLQ-UsNo>

Creus que el sector musical s'ha posicionat clarament a favor de la llibertat d'expressió aquests dies o que la resposta hagués pogut ser encara més unitària?

Sempre penses que haguessis pogut incloure més suports, però crec que ja és una passa important perquè ajunta gent molt diferent. Hi ha persones que representen l'escena estatal del rap de tota la vida, hi ha noves fornades, hi ha gent més polititzada i gent que poques vegades s'havia significat. El nostre objectiu era aglutinar l'entorn del rap sota el paraigua d'una mateixa causa. Però, al final, si que hem mig aconseguit comptar amb suports que no esperàvem.

Creus que a nivell de l'estat espanyol l'organització i la resposta que s'està donant és tan forta com el que s'està coent a Catalunya o altres punts més concrets com València o Balears?

No vull pensar-ho així, tots anem a la una o, si no hi anem, hem d'anar-hi. Hem de sumar en base a projectes comuns, moltes bandes que han participat en la cançó no són del nostre entorn més proper ni del que fem a nivell musical ni de significació política i això crec que és positiu perquè el més important en totes les lluites és tenir aliances fraternals. Em consta que existeix un No Callarem a Madrid i a València ja, o sigui que la cosa s'estén per igual. És bastant indiferent d'on surti la iniciativa, ningú ha preguntat en cap moment si uns eren 'indepes' o no ho eren, tots hem remat cap a la mateixa direcció i és el que hem de continuar fent.

Després d'aquesta setmana de protesta col·lectiva que passarà? La lluita no acaba aquí.

Cal destacar que aquestes mateixes reivindicacions que es defensen des de l'àmbit de la música, la gent de les arts plàstiques o del teatre també s'estan organitzant per defensar-les. Segur que després d'aquesta setmana, des de No Callarem i des d'altres col·lectius paral·lels ens diran que més tenen planejat fer. El que està clar és que seguirem treballant des del món de la cultura perquè és i ha de ser una trinxera. No estem fent tot això perquè ens vingui de gust ajuntar-nos, ens ajunta la regressió autoritària de l'Estat, l'empresonament dels qui només rapegen, aquesta pèrdua de sentit total.